

hertil uden særlig Bevilling, og jeg maa gjentage og gjentage, at denne særlige Bevilling koster dem Penge; thi de skulle løse særligt Næringsbevis efter at have faaet Bevilling af Ministeriet. Nu siger man, at Næringsbeviset skal bortfalde paa Landet, medens man i Kjøbstaden fremdeles skal løse Borgerskab til Brændevinshandel. Jeg under Landet at den Brændevin, de vilde drikke; vi vilde kun i Byerne gjerne have den ligesaa billig som paa Landet.

Sindenburg: Denne Sag er bleven misforstaaet paa en saa besynderlig Maade, at det foranlediger mig til nogle korte Ytringer. Naar det er blevet sagt, at de Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 16, skulde være fjendtlig stemte mod Forbrugsforeningerne, saa er dette ingenlunde Tilfældet. Man kan være meget venlig stemt imod disse Foreninger og dog tiltræde dette Forslag, og jeg tror, at det ærede Medlem for Veile (Th. Nielsen) vistnok forsaavidt vil være enig med mig, som han dog ikke vil sige, at ethvert Middel er godt, naar det blot tjener til at fremhjelpe Forbrugsforeninger. Der er ikke Tvivl om, at hvis man vilde give en Lov, hvorved man bestattede Forhandlingen af Kaffe, Sukker og Thee og andre Colonialvarer med en særlig Afgift, naar det var en Handlende, som folgte disse Varer, saa vilde Tintet være mere skikket til at fremhjelpe Forbrugsforeninger, der jo vilde være overordentlig heldigt stillede overfor Concurrencen, idet de uden Afgift kunde fordele de Varer, som den Handlende derimod maatte svare Afgift af. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem vilde give sit Minde til en saadan Lov; han vilde finde, at, naar en Klasse Mennesker havde anbragt deres Capital i en vis Virksomhed, saa vilde det være ubilligt at aabne en Concurrence af den Art, at det maatte kunne forudsæes, at de ikke vilde kunne udholde den, idet de skulde betale Afgifter, som deres Concurrenter fritoges for at svare. Heri tror jeg, at vi vilde være fuld-

kommen enige. Men nu er Sagen den, at Uretfærdigheden er tilstede, men kun i et mindre Omfang. Tænker man sig en saadan Absurditet, at en Handlende skulde betale Afgift af hele den Virksomhed, der gaaer ud paa at købe en gros og sælge en détail, medens Forbrugsforeningerne skulde være fritagne for Afgift af den samme Virksomhed, saa bliver Uretfærdigheden iøinefaldende; nu derimod er den det ikke i saa høi Grad, fordi den kun angaaer en enkelt Slags Varer. Jeg kan derfor tiltræde, hvad der er sagt af et æret Medlem fra Fyen (S. M. Peterßen), at, hvad der gjælder om alle Varer, bør ogsaa gjælde om den enkelte Vare, og det er denne Betragtning, som har ledet os til at stille vort Forslag. Det er blevet sagt her idag, at der burde være Lighed og intet Privilegium. Nu vel, de Ord gjør jeg til mine; men Ulighed og Privilegium fremkaldes jo netop til Fordeel for Forbrugsforeningerne, naar de skulle kunne udøve uden Afgift en Virksomhed, som bestattes, naar alle Andre udøve den (Afbrudelse). So, det er den samme Virksomhed, vel ikke juridisk taget, men oconomisk taget; det er en Virksomhed, som gaaer ud paa at omsætte Varer fra en gros i Detail, og det er netop denne Virksomhed, som bestattes hos de Handlende, og som derfor i Kraft af Lighed bør være lige Vilkaar underkastet, naar den udøves af Forbrugsforeninger. Der er gjort en anden Betragtning gjældende, som maaskee kunde finde Anklang, fordi den angaaer en Frihed, der er os alle dyrebare. Det er sagt, at vort Forslag indeholder en Indskrænkning i Foreningsfriheden, og at der ikke kan være Tale om, at det danske Folkething skulde vilde indskrænke denne Frihed; men derom er der jo heller slet ikke Tale. Der er kun Tale om at sige, at, naar en Forening er stiftet, saa skal den begynde sin Virksomhed under samme Vilkaar som den Private, der begynder en lignende Virksomhed; der er Tale om at sige, at den Virksomhed, som bestattes, naar den private Mand udøver den, bør være